

شگفتی سفرنامه‌نویسان اروپایی از تعارفات ایرانی

۲۰ مهر ۱۴۰۴ ساعت ۱۰:۴۳

تعارف واژه‌ای فارسی است که به شکلی از مدنیت یا هنر آداب ایرانی اطلاق می‌شود که بر احترام و مرتبه اجتماعی تأکید دارد. تعارف یک ادب آیینی است که زمین بازی را هموار می‌کند و برابری را در یک فرهنگ سلسله مراتبی ترویج می‌کند.

سفرنامه‌نویسان اروپایی نوشته‌اند که ایرانیان از کودکی این هنر را می‌آموختند و در سلام کردن، دیدار، مهمانی و حتی ورود به خانه دیگران، مجموعه‌ای از تعارف‌های دقیق و طولانی را به کار می‌بردند. هر حرکت و کلام، معنایی خاص داشت و نشانه‌ای از ادب و احترام بود:

«به طور کلی سفرنامه‌نویسان اروپایی آداب و رسوم و معاشرت ایرانیان را یکی از جالب‌ترین و عجیب‌ترین آداب دنیا میدانند. آنها معتقدند که ایرانیان از همان کودکی این آداب را می‌آموزند و آنچنان در این کار مهارت پیدا میکنند که اروپاییان هرگز نمی‌توانند مانند آنها رفتار کنند. این آداب معاشرت در تمام طبقات مردم ایران یکسان است و با اندک تفاوتی انجام می‌گیرد. آداب سلام کردن ایرانیان بسیار مفصل است و با حرکات گوناگون بدن همراه می‌باشد. برای مثال وقتی که دو نفر به هم می‌رسند اگر پیاده باشند دست راست را روی سینه می‌گذارند و کمی خم میشوند و سلام میکنند و اگر هر دو سوار باشند از اسب پیاده شده و همان کار را انجام میدهند و اگر یکی از آنها سوار و دیگری پیاده باشد فرد سوار از اسب پیاده شده و به آنکه پیاده است احترام می‌گذارد. اگر در میان راه دو نفر با هم برخورد کنند، پس از سلام و احوالپرسی از وضع کسب و کار و خانواده یکدیگر می‌پرسند و آنقدر این پرسشها را تکرار میکنند که حوصله شنونده سر میرود. اگر کسی بخواهد به خانه دوستی برود، وقتی که در می‌زند و در باز میشود از وارد شدن به خانه خودداری میکند و صاحب خانه هم اصرار می‌ورزد. خلاصه آنکه پس از تعارفات زیاد وارد خانه میشود و در بهترین جای اتاق می‌نشیند.»

۱. مهین اویسی، فرهنگ ایران در سفر نامه‌های اروپایی دوره قاجار، شیراز، ۱۳۷۸، ص ۲۴۷

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۵۰۲۱۱/ایرانی-تعارفات-اروپایی-نویسان-سفرنامه-شگفتی/>